

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 453/2016
10.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Н., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката З.Ј., поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 266/2015 од 11.12.2015. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Н., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 266/2015 од 11.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 64/15 од 13.07.2015. године окривљени Р.Н. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у времену од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело. Окривљени је истом пресудом обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде, док је оштећени Б.Б., ради остварења имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 266/2015 од 11.12.2015. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и преиначена пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 64/15 од 13.07.2015. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је тај суд окривљеног Р.Н., због извршеног кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од шест месеци која ће се извршити у просторијама у којима станује у И. у улици ..., с`тим да просторије у којима станује не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у

Заводу за извршење казне затвора. Жалба браниоца окривљеног одбијена је као неоснована, те је побијана пресуда потврђена у непреиначеном делу.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 266/2015 од 11.12.2015. године, бранилац окривљеног Р.Н., адвоката З.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости, „због повреде кривичног законика на штету окривљеног, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку“, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да побијану пресуду преиначи тако што ће одбити као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и потврдити пресуду Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 64/2015 од 13.07.2015. године, као и уз предлог да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Н., адвоката З.Ј., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом се указује да другостепени суд - Виши суд у Сремској Митровици у побијаној пресуди није правилно одмерио казну с`обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, јер је само паушално навео да прихвата жалбене наводе јавног тужиоца да првостепени суд није у довољној мери ценио јачину угрожавања и повреде заштићеног добра, као и упорност окривљеног приликом извршења кривичног дела. Дакле, истакнутим наводима у захтеву се суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП која, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, није прописана као законски

разлог за подношење овог ванредног правног лека – захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је о захтеву одлучено као у изреци одлуке.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.